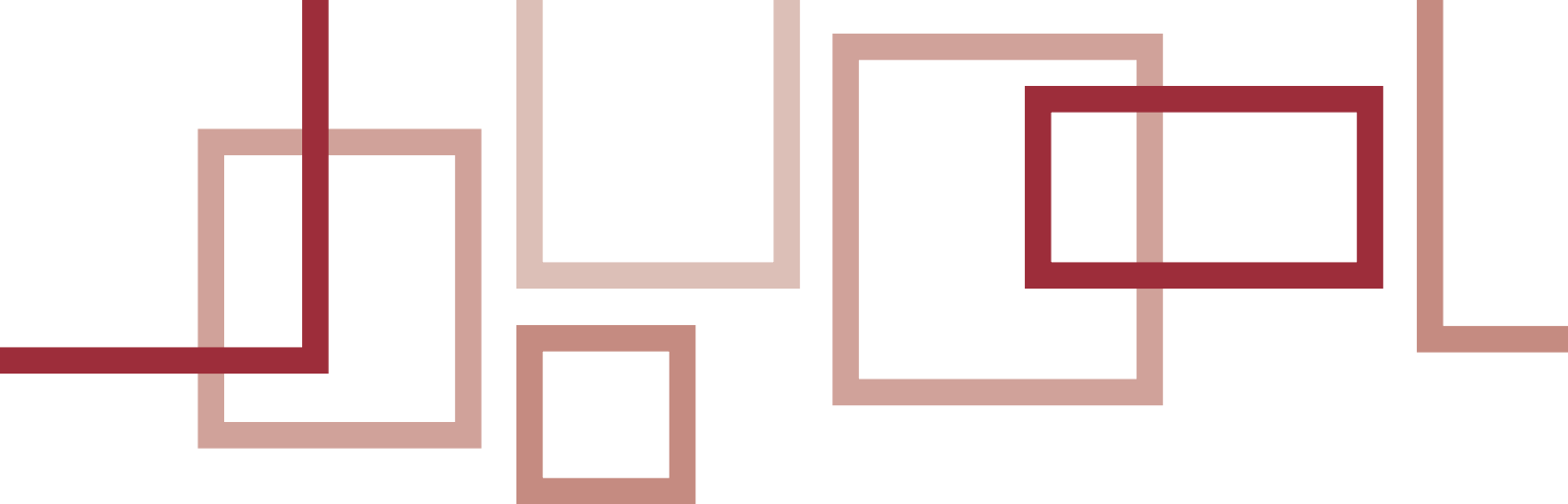

Tidsvinduer

Telemark Museum som arkivinstitusjon

TELEMARK MUSEUM

Evig eies kun det arkiverte?

Håndskrevne, trykte, tegnede eller fotografiske dokumenter er spor etter menneskers virksomhet i fortiden. De gir oss ingen direkte tilgang til fortiden. Vi må lese, tolke og sette den informasjonen de gir inn i en sammenheng. Likevel kan vi få en umiddelbar opplevelse av fortidens stemninger ved å kikke på gamle bilder og bla i brev og lese gamle aviser. Da blir dokumentene små tidsvinduer. Men hvilken virkelighet ser vi gjennom vinduet?

De fleste mennesker og spor etter deres liv finner sjelden veien til et arkiv, utenom kanskje et par innførsler i en kirkebok; navn, dåpsdato og dødsdato. Men kanskje finner vi disse ukjente menneskene i arkivene likevel om vi kikker nærmere etter? På bildet fra et travelt handelstorg, i publikum en sensommerkveld i Brekkeparken, i avisens opplysninger om stormende heiarop på tribunene når Odd vant en viktig hjemmekamp?

«Fortiden er et annet land» har historikeren David Lowenthal uttalt. Kanskje er det følelsen av å betrakte en fremmed, eksotisk og ukjent verden som er sterkest? Eller kanskje er det følelsen av gjenkjennelse og sammenheng? «Fortiden er ikke hva den engang var» sier en annen historiker, Knut Kjeldstadli. For hva er egentlig «fortiden», annet enn summen av alle menneskers levde liv, individuelt og som samfunn. Fortiden endrer seg ikke, men bildene våre av fortiden endrer seg og vil endre seg, alt etter hvilke tidsvinduer vi benytter og hvordan vi forstår og tolker det vi ser.

På gamle fotografier kan vi se et menneskes ansikt formet av levd liv, men ikke få vite noe om hvordan det livet artet seg. Vi ser hvordan fortidens mennesker gikk kledd og hvordan byens gater så ut. Vi ser utsnitt av den ytre virkeligheten datidens mennesker var omgitt av. Skal vi komme nærmere en forståelse av hva som foregikk inne i menneskene og mellom dem, hva de var opptatt av, hvordan de tenkte, hva de kranglet om, samarbeidet om, drømte om og strevet med, må vi finne andre kilder. Da må vi oppsøke de kildene menneskene selv har etterlatt seg, gjennom håndens og åndens arbeid.

Vi vil gjennom den brosjyren du holder i handa fortelle om det mangfoldet av slike spor som museet bevarer for ettertiden. Innblikk i fortiden kan vi få gjennom kameralinsen, gjennom håndens skrift, gjennom kunstnerens og håndverkerens skisser og gjennom trykte medier som ble laget for å nå en offentlighet. Det handler om kommunikasjon. Mellom fortidens mennesker og mellom dem og oss i nåtiden. Det handler også om kommunikasjonsmidler: kameralinsen, håndskriften, skissen, trykkpressen. Den digitale revolusjonen er kommet for å bli og vil nok endre måten fremtidens mennesker kommer til å betrakte fortiden på. Vi tillater oss likevel å stanse opp litt ved vår skriftlige og billedlige kulturarv - en stund i alle fall.

Jorunn Sem Fure
Direktør

Telemark Museum – 1500 hyllemeter arkiv og 2,6 millioner foto

Telemark Museum har ansvar for over 1500 hyllemeter arkiv og 2,6 millioner foto. Hva skjuler seg bak disse tallene? Hvordan blir arkivsamlinger til? Hvem har ansvaret for dem? Hvordan arbeides det for å bevare dette materialet for ettertiden? Hvordan kan publikum og brukere få tilgang til innholdet i denne kulturelle kunnskapsbanken som oppbevarer kilder til vår felles hukommelse? Mange spørsmål, her kommer flere og noen svar:

Hva er arkiv?

Selve ordet arkiv stammer fra gresk **ἀρχεῖον** (archeíon) og betegner bygningen hvor styresmaktene oppbevarte dokumenter. Offentlige styringsorganer, altså kommuner, fylkeskommuner og statlige organer skaper arkiver som de selv har ansvaret for etter arkivloven. I dag er det Riksarkivet og statsarkivene som har ansvaret for å forvalte arkiver av nasjonal betydning. Fylkeskommuner og kommuner har enten egne arkivordninger, eller de kjøper tjenester av andre. Telemark Museum har ansvar for en annen type arkiver enn de som stammer fra offentlig virksomhet; nemlig privatarkiv og fotosamlinger. Samlingene består av alt fra store og sammenhengende arkiver, slik som bedriftsarkivet til Porsgrunds Porselænsfabrik, til enkeltstående dokumenter knyttet til spesielle hendelser eller personer. Det reiser neste spørsmål:

Hva er et dokument?

I Norge er et dokument definert gjennom forvaltningsloven som en «logisk avgrenset informasjonsmengde som er lagret på et medium for senere lesing, lytting, fremføring, overføring eller lignende». Dokumentbegrepet er dermed medieuavhengig. Et fotografi, en avis, et håndskrevet brev, en protokoll, et lydopptak eller en arkitekttegning er alt sammen dokumenter.

Arkivboks. Foto: Cecilie A. Borgestad.

Langesund Telegrafstation 1865.

Håndskrifter

Når vi sitter med et gammelt dokument eller brev som er håndskrevet kan vi nesten se for oss brevskriveren som former ordene i tanken, hånden som fører pennen og fester ord og setninger på papiret. Brevskrivning er en intim kommunikasjonsprosess, i utgangspunkt mellom to personer, eller kanskje til høyttlesning i den nære familie. Brev som blir arkivert for ettertiden kan være interessante kilder når vi søker sammenhenger og informasjon om enkeltmenneskers liv eller atmosfæren og stemningen i en særegen tidsepoke. I perioder da reiser tok lang tid, og før telefonen ble oppfunnet og allemannseie, kommuniserte folk pr brev. Brevet ble dermed den viktigste kanalen for informasjon og et medium der betroelser, følelser og innsikter ble utvekslet. Brev som er skrevet til eller fra eller om berømte personer kaster også et særlig interessant lys over deres karriere og verk, virksomhet og personlighet. Telemark Museum har flere brev som er skrevet til og fra Henrik Ibsen og mellom personer som sto ham nær.

Trykte kilder

Teknologien gjorde mangfoldiggjøring av tekst mulig uten at den måtte kopieres for hånd. Det revolusjonerte måten mennesker kunne kommunisere med andre på og spre tekster eller bilder. Fra det personlige håndskrevne brev eller dokument, som måtte leses av en og en mottaker av gangen, kunne tekst trykkes i uendelige kopier og distribueres gjennom bøker, aviser, flygeblader og rundskriv. Trykketeknologien muliggjorde kunnskapsdeling og opplysning på en helt ny måte, men gjorde det naturligvis også mye vanskeligere for styresmaktene å kontrollere spredningen av kritiske tanker som kunne true deres maktposisjon. Muligheten for at trykte medier også kunne formidle innhold av umoralsk og usedelig karakter, gjorde at ulike former for kontroll og sensur av det trykte ord fulgte teknologien og gjør det ennå, selv om sensuren gjerne løper etter teknologien.

Noen av de trykte kildene som er svært interessante for oss i dag, er tidsskrifter og dagsaviser. De er virkelig tidsvinduer til en fortid som kommer oss ganske nær. Uløste lokalpolitiske problemer som fylte spaltene før krigen, kan fortsatt være på sakskartet i dag. Personer, hendelser eller nyheter som engang opptok hele byen, bygda eller landet, men som er glemt både i manns minne og ikke kommet inn i noen historiebok, kan få ny relevans ved at noen leser om dem og henter dem frem i vår bevissthet.

Aviser er særlig interessante som historiske kilder, kanskje nettopp fordi de aldri var produsert for å ha et liv ut over neste dag. Når vi tar vare på trykte kilder fra det løpende pulserende samfunnsliv, får imidlertid avisene i ettertid en betydning som noe annet enn opplysnings- eller innpakningspapir.

Herlofines Herlofsens kokebok fra Arendal. Foto: Cecilie A. Borgestad.

[illegible]

Fra Skiensfjordens presse og Varden.

Skisser og tegninger

I arkivene etter kunstnere, arkitekter, designere eller håndverkere finner vi ofte skisser og utkast som peker frem mot et ferdig produkt. Dette er visuelle, billedlige uttrykksformer som er ledd i skapende prosesser. Arbeidsskissen er et mellomledd mellom ideen som formes i fantasien og tankene og den ferdige bygningen, maleriet eller håndverksproduktet. Noen skisser har primært en bruksverdi for den som skal hente ut den informasjonen den gir om mål, form og farge. Andre skisser er så forseggjorte at de faktisk utgjør selvstendige kunstverk.

Andre skisser er laget som deler av en prosess som går motsatt vei. Det er skisser og tegninger som er laget av bygninger, dekor eller gjenstander som andre har skapt og som skissetegneren ønsker å avbilde så nøyaktig som mulig for å dokumentere gjenstanden og studere teknikken som er benyttet. Hensikten med å gjenskape nøyaktige etterligninger kan være å lage arbeidstegninger for å konstruere kopier, eller å hente inspirasjon til en videreutvikling av tradisjonelle håndverksteknikker.

I Telemark Museums samlinger, er det særlig skisser fra Porsgrund Porselænsfabrikk som kan gi oss innblikk i prosessen fra ide til ferdig produkt, og der skissene til tider fremstår som kunstverk for seg. En annen samling som har visuelle kvaliteter som også nærmer seg kunst, er skissene som Rikard Berge, men i særlig grad hans kone, Johanna Bugge Berge, laget når de reiste rundt og dokumenterte folkekunsten i Telemark. Den tradisjonsbaserte skjønnhetssansen, dekorasjonsgleden og symbolikken i treskur, rosemaling og broderi gjengis i de bevarte detaljstudiene utført i tusj, blyant og ulike maleteknikker.

*Dekorelement, akvarell malt av
Johanna Bugge Berge.*

Fotografier

Med oppfinnelsen av fotografiet åpnet det seg en helt ny mulighet til å avspeile et utsnitt av virkeligheten gjennom linsen og feste det varig til film, glassplater eller andre former for medier. Før måtte gjengivelser av natur, portretter eller bygninger gjøres for hånd ved at man nedtegnet detaljer, skildret bakgrunn, med best mulig teknisk beherskelse av detaljer, perspektiv og farger. Hvor naturtro skildringen ble var avhengig av tegnerens tekniske dyktighet. Fantasi og tolkning kom inn som elementer som gjorde bildet til noe annet enn virkeligheten. Også fotografiske gjengivelser av virkeligheten kan variere med valg av perspektiv, lyssetting og fotografens blick og komposisjon.

I Telemark Museums store samling er de fleste teknologier, motivgrupper, tids-epoker og formater representert. Avisenes fotosamlinger har ofte blick for hendelser, dramaturgi og dynamikk, mens en portrett-fotografers arkiv vil inneholde strengt iscenesatte bilder av personer foran en bakgrunn som setter en ønsket stemning.

I fotografiets barndom var kostnadene ved å gå til fotograf, og med å fremkalle et enkelt objekt så høye at det var få som benyttet teknologien, og motivene var gjerne preget av høytidelighet og alvor. Da det ble mer allemannseie, dukker det opp motiver som tyder på ønske om å bevare gode minner fra festlige sammenhenger eller også hverdagsliv og arbeidsliv. Et par som giftet seg i 1870-åra kunne kanskje ta ett bryllupsbilde og henge det opp i bestestua, og kanskje supplere det med et nytt tatt på sølvbryllupsdagen. Fra dette til dagens iphone-bilder, tatt på en sydenstrand med selfiestang og spredd til flere hundre venner på facebook på et sekund, har det skjedd en utvikling i måten vi kan dokumentere og presentere våre liv og våre omgivelser på.

Jenter utkledd som menn, H. H. Holtas' fotosamling.

Selfie er like populært i dag som før, men enklere å ta og formidle til venner og kjente.

Astrid Aurora på 12 år, tar daglige selfier og legger ut på sosiale medier.

Foto: Cecilie A. Borgestad.

Hvorfor ta vare på privatarkiver og fotosamlinger?

Når samfunnets virksomhet i fortiden skal dokumenteres, for eksempel gjennom historieskriving, er det viktig at kildene til fortidens mennesker og deres mangfoldige virksomhet, er så bredt sammensatt så mulig. De offentlige arkivene må derfor suppleres med de private. Privatarkiver og fotosamlinger er en viktig del av vår kollektive og kulturelle hukommelse. Tidens tann tærer på alt materiale mennesker har skapt. Papir blir gult og sprøtt og kan ødelegges av fukt, fotografier kan forvitne og informasjon gå tapt. Arkiver kan brenne, utsettes for vannskader, bli stjålet eller feilplassert og aldri funnet igjen. Ved å overlate materiale til en trygg bevaringsinstitusjon kan levetiden til historisk kildemateriale forlenges, om ikke i all evighet så kanskje nesten?

Hvor befinner arkivmaterialet seg?

Når bedrifter eller virksomheter legges ned eller flytter, personer dør eller foreninger opphører, vil det ofte oppstå spørsmål om hva som bør skje med arkivmaterialet. Det er ingen lov som pålegger innlevering av privat materiale, men av hensyn til samfunnsdokumentasjonen er det viktig at det finnes et alternativ til de statlige arkivene. Museene i Telemark har tradisjonelt hatt og tatt et ansvar for å ta imot arkiver til bevaring. Telemark Museum var tidligere Fylkesmuseet for Telemark og Grenland og har tatt på seg en bevaringsrolle i over hundre år. Derfor befinner i dag fylkets største samling av historiske foto og en av de største arkivsamlingene fra hele regionen seg i Skien.

Hvordan er eiendomsretten?

I utgangspunktet er det de private arkivskaperne som eier sitt eget materiale. Når de henvender seg til museet er det enten for å deponere eller donere. I siste fall overtar museet eiendomsretten og arkivaliene tilfaller offentligheten for bruk. De fleste museer og arkivinstitusjoner går mer og mer bort fra deponering. Museets formål med innsamling av gjenstander og arkivalier er nettopp å gjøre dem til gjenstand for forskning og formidling på en måte som alle kan ta del i. Vi forvalter fellesskapets minner.

Fotoalbum fra Kong Olavs besøk på Porsgrunn Porselænsfabrik.
Foto: Cecilie A. Borgestad.

Skisse av Johanna Bugge Berge.

Hvordan skjer et inntak av arkiver ved museet?

Inntak kan skje ved henvendelse til museet, som vil foreta en vurdering av hvorvidt materialet/samlingen/objektene er arkivverdige. Relevans, representativitet, unikhhet, bevaringstilstand og volum er faktorer som avgjør om det gjøres et inntak eller ikke. Det skrives deretter en avtale om overdragelse av eiendomsrett og bruksrett.

Hva skjer videre med materialet?

Det er mange arbeidsprosesser som må gjennomføres før et arkiv er ferdig til å kunne formidles til publikum og andre brukere. Det må først rengjøres, grovordnes og sorteres. Deretter må det emballeres i syrefrie mapper og bokser og det må lages en katalog over innholdet etter standardiserte prosedyrer. Det er denne katalogen over innholdet som nå kan publiseres digitalt. Det gjøres for at brukerne kan sitte ved sin egen PC og skaffe seg oversikt over hva arkivet inneholder. Ønsker du som bruker å lese de enkelte dokumentene, eller bla i dem, må du selv oppsøke museet for å få utlevert dokumentene til gjennomlesning. Skanning og digital publisering av selve dokumentene gjøres i enkelte tilfeller der materialet er særlig etterspurt, særlig sårbart og ikke bør håndteres fysisk for ofte. Det sier seg selv at dette bare kan gjøres med en liten andel av de store volumene som finnes.

Hvor finner du katalogene på nett?

www.arkivportalen.no er den digitale inngangen til privattarkiver i Norge. Her kan du søke etter temaer du ønsker å få vite mer om, finne opplysninger om hvilke arkiver som er ordnet og tilrettelagt og hvor du må henvende deg for å få tilgang.

Nasjonal kulturarv og verdensarv

Noen arkiver er så unike og representerer så sentrale deler av Norges historie at de har blitt registrert som en del av Norges bidrag til Verdens Dokumentarv. I Telemark har noen utvalgte enkelt dokumenter og arkivsamlinger fått en slik status. Det historiske arkivet fra familien Aall, som har dokumenter helt tilbake til 1600-tallet har som helhet fått denne anerkjennelsen. Arkivet gjenspeiler den næringshistoriske utviklingen og politiske rollen Aall-familien hadde. Særlig er brevene etter Niels Aall, handelsminister i 1814-regjeringen og undertegner av Mossekonvensjonen, viktige kilder til Norges-historien.

Ambrotype av hund fra Berg gård, Kragerø mellom 1850-60.
Foto: Ukjent.

Mønster til vevd åkle, akvarell malt av Johanna Bugge Berge.

Fotoarkiver

Historisk foto er i likhet med papir med trykt eller håndskreven tekst, dokumenter som inneholder visuell informasjon om fortiden som kan «avleses» i samtiden. Et fotoarkiv kan variere fra noen titalls fotografier, avlevert av privatpersoner, til store arkiver fra fotograffirmaer. De største firmasamlingene, som Nyblinarkivet, inneholder flere hundre tusen originale negativer.

Fotoarkiver inneholder mange ulike objekter og formater. I fotosamlingene til Telemark Museum finnes objekter som dekker hele den teknologiske utviklingen; fra fotografiske gjengivelser som er produsert med den eldste teknikken man kjenner til, daguerreotypiet, og til helt moderne formater som digitalfotografiet.

Howdan tar vi vare på gamle fotografier?

Fotoarkivarer ved Telemark Museum og andre museer arbeider hovedsakelig med preventiv fotokonservering. Det vil si ordning, rensing, emballering, digitalisering, merking, og magasinering i klimaregulerte magasin. Nitratfilm bevares best gjennom nedfrysing. Fotografier er noe av det mest ømfintlige materiale museene oppbevarer og krever jevn lav temperatur og riktig luftfuktighet. I et ustabilt og uregulert klima, skjer en ubønnhørlig prosess av forvitring av materialet. Da oppstår skader som sprukken cellulose, muggdannelse, og fuktskader. Konsekvensene med for høy bevaringstemperatur over tid, som romtemperaur, vil resultere i en sakte, men sikker utvisking av motivet. Dokumentet er blitt uleselig.

Formidling

Det er stor interesse for gamle foto som utgjør samfunnets visuelle hukommelse. De kan brukes i utstillinger for å belyse et tema, de kan være kilder til forskning eller brukes i undervisning. De kan ha lokalhistorisk interesse eller brukes til private formål som slektsforskning eller dokumentere personer, bygninger eller steder som for lengst er borte eller forandret.

For å finne frem til fotografier i samlingene er det nødvendig å bruke et tilpasset registreringsverktøy. Vi formidler stadig flere enkeltobjekter fra våre fotosamlinger via digitaltmuseum.no på nett. Denne formen for publiseringsarbeide er svært tidkrevende, og fortsatt er det derfor kun en liten prosent av museets omfangsrike fotosamlinger som er publisert her. Veien til våre fotografier går derfor som oftest gjennom direkte kontakt med museets fotoarkivar eller medarbeider på fotoarkiv. De kjenner samlingene og kan finne frem til det publikum trenger.

Stathelle bystyre 1935-37. Foto: Ukjent.

Fotografi av roer ved Gråtenmoen. Foto: Ukjent.
Øverst: uretusjert. Nederst: moderne retusjering.

Telemarksarkivet

I 2013 tok Telemark Fylkeskommune initiativ til et prosjekt som skal heve det arkivfaglige arbeidet. I stedet for å bygge opp en ny arkivinstitusjon, ble det bestemt at ansvaret legges til de tre konsoliderte museene i Telemark; Vest-Telemark Museum, Norsk Industriarbeidermuseum på Rjukan og Telemark Museum. Det er museene som har de største samlingene med privatarkiver og som er de institusjonene folk henvender seg til. Det er naturlig å bygge videre på den kompetansen som allerede finnes der i dag. Telemark Museum har store samlinger, og vil også i fremtiden dekke et stort nedslagsfelt for nye innleveringer. Det følger av urbaniseringsgrad og stort mangfold av næringsvirksomhet og organisasjonsliv.

Hva er oppnådd?

Telemarksarkivet har samlet fagmiljøet på de tre museene til et nettverk som samarbeider om kompetanseheving og fordeler oppgaver mellom seg. Museene arbeider med egne arkivprosjekter og har egne innsamlingsplaner, men utarbeider også felles oppgaver og fordeler arbeidet seg imellom. I 2016 lages det bestandsanalyser for å kartlegge hvordan samlingene i våre museer ser ut og hvilke samfunnsområder og tidsepoker de gjenspeiler. Da vil vi også kunne begynne å tenke på hva som mangler for at vår felles historie i Telemark skal være så godt kildebelagt og dokumentert som ønskelig.

Telemarksarkivets mål

Ett mål er å lage en felles bevaringsplan for Telemark og sørge for at fylket blir godt dekket og dokumentert med privathistorisk kildemateriale. Et annet mål er å øke bemanningen med syv faste, nye arkivstillinger fordelt på de tre institusjonene. Vi ønsker å løfte oppgaven med privathistorisk arkivarbeid i fellesskap for å sørge for at fremtidige telemarkinger kan få god historisk dokumentasjon om fortidens samfunn.

Et tredje mål er å skaffe til veie fysisk plass, klimaregulerte magasin og å høyne kompetansen og arbeidskapasiteten for å samle inn og bevare, men også ordne og formidle dagens og morgensdagens arkiver. Økt kapasitet og kompetanse vil være avgjørende for museenes evne til å håndtere det arkivfaglige arbeidet i fremtiden. For Telemark Museum vil realiseringen av nytt museumsbygg bli av stor betydning. God plass til arkiv og fotomagasin vil være prioriterte funksjoner.

Bruk og tilgang til Telemarksarkivet.

Ønsker du å oppsøke et av de tre museene for å se på arkivmateriale, er første trinn å orientere seg i Arkivportalen. Det som ikke står der, er som hovedregel ikke ordnet og tilgjengelig. Finner du det du ønsker å se nærmere på, gjør du en avtale med det museet som er aktuelt. Gjelder det foto, er digitalt museum den beste innfallsvinkelen. Her kan du kjøpe digitale versjoner av bildene.

TELEMARKSARKIVET

Museene samarbeider.

Sensitiv dokumentasjon: foto av SS-lege som undersøker unge menn som har meldt seg frivillig til tjeneste på Østfronten under 2. verdenskrig. Foto: Jensen Atelier.

Kart over planlagt trase for «Lågendalsbanen». Linjen ble aldri bygget.

Hva gjør du med ditt eget «privatarkiv»?

Det er lett å bli overveldet av mengden av dokumentasjon vi etterlater oss på vår vei gjennom vårt eget liv. I denne lille oversikten har vi ikke engang berørt spørsmålet om digitale arkiver.

Hvilke bevaringsstrategier har du selv for å bevare dokumentasjon om ditt eget og din families liv? Skal man ta vare på alt, og er alt dette viktig samfunnsdokumentasjon som bør bevares for ettertiden?

Fotoalbumer og julekort av nyere dato ligger ikke lenger i bokhylla, på loftet eller i kjelleren, men befinner seg i en PC, på en minnepinne eller i en «sky». Der er de sikret bedre mot brann, flom og tyveri. Fysisk tar disse filene liten plass, men er du sikker på at teknologien du bruker for å lagre minnene dine også sørger for at noen kan kikke på dine bilder om 20 år? Om 50 år?

Har du tanker om hvordan de historiske kildene til historien om din forening, bedrift eller virksomhet blir tatt vare på for fremtiden? Er du i tvil om noe av det du sitter med av historisk materiale er viktig samfunnsdokumentasjon og bevaringsverdig for ettertiden – så spør!

Museene er ikke forpliktet til å ta imot og bevare alt, men vi kan gjøre en vurdering og gi deg råd!

Ditt privatarkiv kan være av verdi.

Utstilling i Brevik 2014. Foto: Cecilie A, Borgestad.

Brudepar. Foto: Liv Sundbø. Veltet bil. Foto: Varden.

English summary

Archives and Photo collections at Telemark Museum

Handwritten, printed, drawn or photographic documents are traces of human activity in the past. They give us no direct access to the past. We must read, interpret and put the information they provide in context. Nevertheless, we can get an immediate sense of past moods by looking at old photos, browse through crispy newspapers and read old letters. Historical documents are small windows to the past, and as the historian David Lowenthal has put it: The past is a foreign country. But what do we really see when looking through these windows?

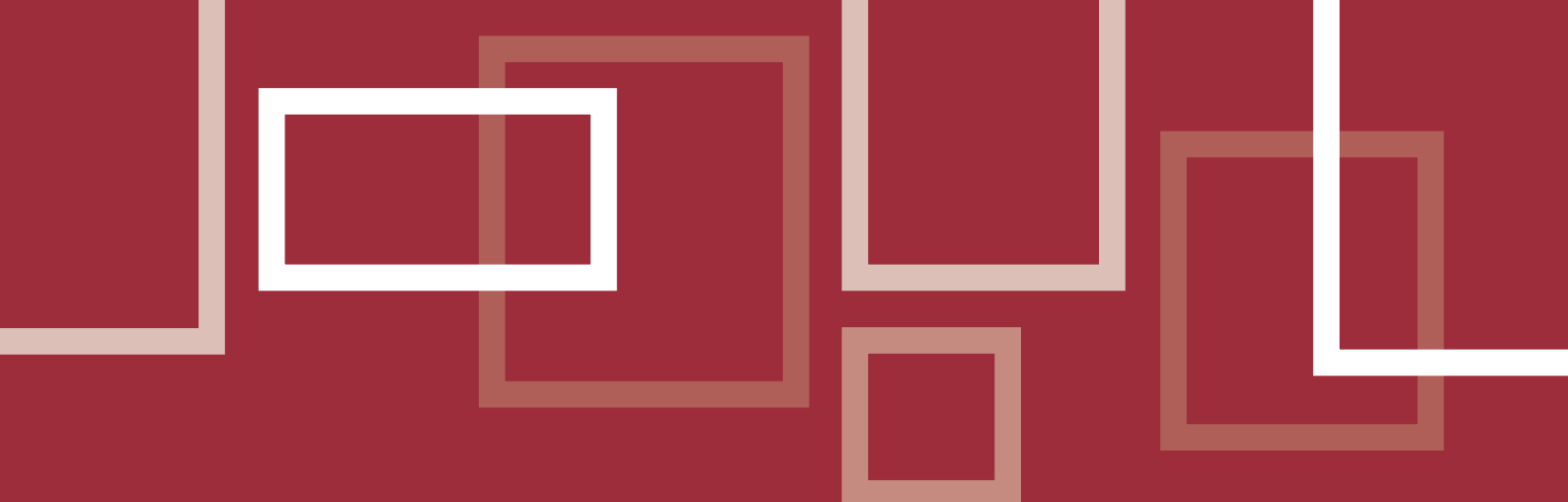
Telemark Museum is one of the largest archive institutions in Telemark and is responsible for over 1,500 shelf meters of private archives and 2.6 million photos. What lies behind these figures? How can the public and users gain access to the contents of this part of our cultural heritage, the sources of our collective memory?

This little print is meant to give users and visitors a first introduction to our collections, how they are conserved and stored and how the public can gain information and access to them.

Do you have further questions? Please contact the museum!

Jorunn Sem Fure

Director

Tidsvinduer

Telemark.museum.no
Øvregt. 41 3715 Skien

Redaktør: Jorunn Sem Fure
Arkivar: Kirsten Tangen
Fotoarkivar/fotograf: Cecilie Authen Borgestad
Fotoarkivar: Trond Lundberg
Grafisk utforming: Morten Tefre

TELEMARK MUSEUM

2016